

[Boligministeren]

Det er rigtigt, at det er kort tid, folketinget har til at behandle disse lovforslag, og det er også rigtigt, at det princip, der ligger i dette lovforslag, er noget forskelligt fra det, jeg tidligere har gjort mig til talsmand for.

Regeringens idé var, at det måtte være slut med tilskud, derfor sagde jeg også meget klart til folk, der spurgte: der kommer ikke flere tilskud, statskassen er tom, og I får ikke en krone mere. I kan bare gå i gang med at lave arbejder i tryk forvisning om, at I kommer ikke i klemme, for der kommer ikke flere penge til disse formål.

Det var imidlertid også klart, at de principper, som fru Anne Grete Holmsgård gjorde meget klart rede for, og som jeg erkender var regeringens linje, kunne vi ikke få accepteret hos vores forligspartier. Enhver forhandling er jo en form for gensidig hensyntagen. Forligspartierne sagde, at de ikke ville være med til det, vi andre kaldte pligt, men som de kaldte tvang. De sagde videre, at de ønskede disse tilskud. Det hang også sammen med nogle ønsker om at få specielt fradrag for dokumenterede udgifter til disse ting, og det endte så med det forlig, der ligger her. Og det er selvfølgelig et brud på den hidtidige linje.

Hvad mon regeringen vil gøre i en sådan situation? Ja, den må jo sige: all right, det er det, vi kunne blive enige om. Men så indebærer det i hvert fald en pligt for regeringen til at sørge for, at de mennesker, der har handlet i tillid til, hvad regeringen og dens boligminister har sagt, ikke kommer i klemme. Det er derfor, vi har den lidt usædvanlige bestemmelse om, at mennesker, der har sat noget i gang i tillid til, at boligministeren sagde det rigtige – hvad han altså ikke gjorde – ikke må komme i klemme; hvis de arbejder, de har sat i gang, ville være med til at bevirke, at de kunne få en energiattest, må de også have tilskud. Det er den måde, hvorpå vi forsøger at redde os ud af det, men der er sket et principskifte, det er sket som en indrommelse til forligspartierne, og det er nu engang det parlamentariske livs vilkår.

Så kommer spørgsmålet: hvorfor så så hastig en gang igennem folketinget? Og dertil må vi sige, at det ville da være ønskeligt, om man havde noget mere tid til det, men vi er bange for, at hvis man sosatte et sådant projekt og gav det meget lang tid, ville det have

ret katastrofale følger for byggeriet, fordi der ville komme et yderligere stop.

Man kan sige, at det står forskellige steder, men jeg tillader mig at gentage det her for at gøre det helt klart, og ideen i det er altså, at vi prøver nu på denne måde.

Men så kommer det næste: hvorfor sættes dette lovforslag i kraft, straks det er blevet publiceret i Lovtidende, og hvordan kan det være, at regeringen skriver, som hr. Keld Andersen var inde på, at der vil være nogle praktiske vanskeligheder, hvoraf nogle måske kan klares, inden loven træder i kraft, mens andre vil skulle løses siden hen?

Dertil må vi sige, at vi har et apparat af energikonsulenter, vi tilstræber en ret ubureaukratisk procedure, og vi mener ikke, at det er muligt at skubbe det ud, indtil vi har tilrettelagt en eller anden procedure. Vi må prøve på med det apparat, vi har, at skyde os ind på noget, som er rigtigt, og det kan give lidt usikkerhed, og det kan give lidt slør i maskineriet, men det mener vi er mindre ondt, end hvis vi kom til at blokere det hele.

Så kan jeg i øvrigt bekræfte, at fru Mimi Jakobsen havde ret, da hun sagde, at vi stræber imod et omkostningsniveau for varmesyn, der ligger på linje med, hvad vi tidligere har forhandlet med energikonsulenternes organisationer om. Vi har tidligere droftet et beløb af størrelsesordenen 600 kr. som det, varmesynet skulle koste, og det er beløb af den størrelsesorden, vi godt kunne tænke os; det forhandler vi så med dem om for øjeblikket. Vi har startet forhandlinger om, hvordan proceduren skal være, hvordan retningslinjerne skal være, og det skal være så ubureaukratisk som muligt, men alligevel give den fornødne sikkerhed.

Der er en del problemer, som er ønsket nærmere belyst i udvalget, og vi skal gøre, hvad vi kan for at give udvalget hurtige og forholdsvis præcise oplysninger.

Keld Andersen (KF):

Jeg vil gerne medgive boligministeren, at det er ikke let at være boligminister i den regering.

Tidligere på året oplevede vi boligministeren her på talerstolen som ordfører for forslagsstillerne til et forslag, der end ikke var hans eget, men kristeligt folkepartis i forbindelse med huslejstoploven. Nu oplever vi i